

מבעד למסוה (שעורים בהסתכלות)

ועכשיו
רבותי שנשי-
אנו הנדול
נמצא בתוכנו
ורואה אני
לתבואתי הנ-
דול בתוכי

דרישת אלפי תלמידי ותלמידותי בא-
רץ ובחולל — בן ירבו רבש"ע! —
המחכים לתשובתו של מר על ידי
רבים לכל שאלותיהם וקושיותיהם החד-
מות ולתיבותא ברורה על כל איבי-
עיותיהם העמוקות והחדות את חברו
לכף זכות כדברי חז"ל ידיו גם אותי,
אף כי ימצא בפרש"ט שכתבתי לפע-
מים במכתבי זה דבר שבריהטא נראת
כדבר קל...

וכדי להרניע את רוחו הדיני
מקדים ואומר כי איני בא הלילה לחד-
תאונן בזה על האכסמיטיבה החדשה
שלנו. אדרבה! כשאני לעצמי ובאופן
פרטי מרוצה אני מאד בבחירתה של
סגל מפני שהיא ה"סולת" בנישי
ישראל ויפה עשו שמסרו בידה את
שני תיקי ההבראה והחנוך בארץ,
ממש ככז שתקן ר' שמואל סלנט
וצ"ל, שקבר את שני המוסדות "תל-
מוד" ו"תורה", ובקור חלום ונקראת
ה"מגביה" הו בעירנו בשם "ת"ת
וב"ח" עד היום הזה, ולא עוד אלא
שמאמין אני באמונה שלמה כי האכי-
סקוטיבה הזו היא רחוקה מכל פניה
ודורשת אך זרק את טובת הכלל
כפי שהכריזו בקול קורא שלה בעת-
ההיא, בוהאי, כל שדודתי היתה אומ-
רת: אם כך כתוב בספרים בודאי כך
הוא, אלא שאיני מבין רק את כל
ענין הסמוציים וההקשרים של
השאלה, ממש כמו הפיוט הקד-
שה שנתפלות ראש השנה: אץ
קוצין בו קוצין, קוצין לקוצין...

נית שחיתו בארצנו שנשפט בח
האינטנ הנדול שנקבע מכנה — החל-
טתי לפנות אליו בכתב ובאין ברירה
שלחתי לו ע"י תלמידי וכח"פ אנרת
פ"ת ו. ח. ח. זה שאת העתקתה המ-
רויקת אני מוסר לכם באן אות-באות,
בלא חסיר ובלא יתיר.
זהו פתשגן הכתב שלי:
לכבוד נשיאנו הנעלה והמרום
וכו' וכו'.

יסלח נא לי מר שאני מטריחו
במכתבי זה הקטן ולתדשה לגול את
זכנו הקצר התיקף כ"כ בארצנו. הן
מי ככוני יודע מה רבו סדרותיו וצי-
רתיו בזמן האחרון גם בלאו הכי וב-
יתד מה ריק הילקוט שהבוא עמו
הפעם כבול ומלונדון ואולם יאמין
נא לר' מעלתו כי לא לשם תענוג ולא
לשם התקפת חלילה כהדר העתונים
ההגונים והשמאליים שהם מקדישים
לו כאמרים ראשונים בולן הוה ואף
לא לשם סנסציה חס ועלוב באתי
לפניו הפעם אלא לטובת הכלל מפני
שקברתיים אותי משיט מן הקהל ועם י

איני בקו כ כ בחכמת התסקון
כמו למשל קסטיוליאנסקי זה שהוא
מומחה גדול לכל דבר: לכלכלה
ולמסחר, לקלקלה ולחנוך וביחוד בע-
ניני פרנגוניה והתרבות העברית באר-
צנו והרפורט המפורסם שלו ע"א עני-
ני החנוך ותקציבו בארץ יוכיח!
אין דרכי חלילה לבקש חשבונות
הרבה אעפ"י שאוקנותי בכך ואולם
בהיות שתורת האקונומיה היא עכשו
יסוד היסודות של חיינו וביחוד במד-
לון ק"ז ע"כ אתרשה לשאל אי אלו
שאלות קטנות בנידון זה כפי שאני
רואה מן הצד וקרא בעתונים, הרי
נוהג אצלנו רק איקונומיה של עשיר-
רים...

ואקונומיה של עשירים מלמדת
לפזר על צרכי עצמו לבלי לחום על
כסף כלל והכלל כמה שנוגע לתנאת
עצמו ולקמץ כמה שאפשר ואפילו
כמה שאי אפשר בצרכי אחרים. גופי
שלי יקר לי מכספי ומכש"כ מכסף
הקהל ואפילו סכומים גדולים אינם
כדאים שאהים עליהם בשביל נסיעה
עם אשתי לארופה ולאמריקה: ואחד-
רים — הלא הם אנשים פשוטים, רק
פקידים, ויוכלו לחיות גם בלי מותרות
ואפילו בלי לחם מספיק, לפיכך ער-
שים למשתתתה באלנבי ומוציאים
סכומים גדולים על זה — ומקמצים
בשכרם של המשהתים העניים והפי-
קידים הקטנים... נוסעים במחלקת
הראשונה וב"קבין דלקוס" ועומדים
על המקח עם הסבל והעגלון היהודי

בשביל פרוטה יתרה שוברים דירה
מחוזתה בשכונת יפה ומונעים מן
הסרסור את דמי סרסרותו עד למש-
פטים, זוקי ה"אקונומיה" המפורסמת
של העשירים שלנו...

וראיה לדבר: מהאי גיסא לדי-
ברים על הפחתות משכרת, על פטורי
כ"ג פקידים כמנין סנהדרין קטנה
במלון יז ועל פטורי 142 מורים ומד-
חנכים, שהם כמנין שתי פעמים סני-
הדרין גדולה כחנוך — נא אל יחסר
המוג! — ומאידך גיסא יושב לו
מנהיגנו בבזל (כפי שמודיע לי תלמידי
די שערותו נאמנה מאד) במלון "של-
שת המלכים כנסיד ממש עם משפחתו
כבני מלכים בתוך Appartement

אגף שלם של האכסניה עם בנותיו
ולוקחי בנותיו ונכדיו ואפילו בנו
יתירו מורשיו, והחשבון השמן הזה
עולה בודאי לכמה מאות פונטים טכין
ותקלין לקר"ה י ס ו ד...
ושואלים מאתי: כמה תינוקות
של רבון צריכים להשלח מבית הספר
וכמה מורים צריכים לרעב בביתם
כדי לכסות את חשבון האכסניה
בבזל? ..

לעוד זאת: הכל מורים שהה
פעם זכתה האכסנקוטיבה שלנו לעוה"ד
מומחה ומהרגא עילאה שידע לקחת
את רסן הממשלה בידו ולנהלה כראוי,
הכל יודעים כי "זהו האיש" הראוי
למקומו ומשקומו ראוי לו. ואולם ראו
מה בין בני לבן המי! מדינה אחת
ישנה בארופה ושמת שווי צויה

שאומרים עליה כי היא דומה לארצנו
חוקי כמובן, מהשכמה ומחענויות הגי-
דולה שלנו, שאין בה חלילה שאלת
"ולוטא" ועניני "קרנות" וקבצנות, ול-
מדינה זו ישנו נשיא על כל הקנטונים
שלה, והוא כלומר הנשיא הזה מקבל
משכרת שנתית של 70,000 פרנקים
שהם עולים מעלה לטה לסך 2800
לירות מצריות — ז"א פחות כשתי
מאות חצי מאה במסומנים ובכל
האכסנקוטיבה שלנו, חוק מפרקטיקה
פרטית...

אין עיני גרה חלילה בשל אחד
דים וביחוד בשל פרקליטון ועורכי דין
שאינם בני מקצועי ואומנותי, ואולם
יתוך זה נראה כי עכקי קרן היסוד
הם מצויינים ושמונה אלפים מחוסרי
העבודה בארצנו הלא כוכיחים...

ואלי דבר יגונב כי שם במשרדי
קרן ייחוד נמצא פרטי כל המוכיח
שהחלט להוסיף למנהל 15 ל"מ
לחודש כדי להעניל את משכרתו, כני-
ראת עד חצי מאה. המנהל דגן הוא,
כידוע, חרוץ וזריז, מסור ונאמן,
אבל רווק שאין אשה וטפלי תלויים
מ. עדיין ובעל פרקטיקה פרטית, כשה
לי להאמין דבר כזה ומסתמא עקר
הדבר: שונאים ברו מלבם בודאי...

ומכיון שנהגלגלו הדברים והגי-
עו לידי הקרנות שלנו, חייב אני לננע
גם בענין קרן הקימת.

מגלים לי בלחשיה כי פטרו שם
לשם קמוצים ארבעה פקידים, שני
זכרים ושתי נקבות לשווי המשקל, והו

ששמותיהם בגימטריא, "ויבר". וכי
איך גיסא הוסיפו ל"ג הפקידים הנ-
שארים הוספות קמנות ועירות למ-
שכרת כדי להרניעם או כמו שאוטרט
"ולוטא" ועניני "קרנות" וקבצנות, ול-
דוחתי. חוקנה — "לסתום את פיהם".
המנהל וסגנו זכו אף הם להוספה
פורתא של 7 ל"מ לכל הדיט ולכ"א
מהם ואחרון אחרון הכיב: הגדול
שבחבורה החל לקבל מראשית שנת
תפרוה חצי מאה במסומנים ובכל
חודש...

ועתה צא וחשוב — כך אומר
לי תלמידי המיתמטיקון — ומצאת
כי השכר של קרן הקימת מארבעת
הפקידים הפטורים יוצא בהפסד כפול
של ההוספה לנותריים.

אנחנו "הדאר היוםנוקים" צעקנו
תמיד "גוואלד" נגד הכובוים וקראנו
עד נחירת הגרון לקטוצים ולאקונומיה
במסודותינו, אבל לא "לאקונומיה של
עשירים". מצד אחד סותמים אצלנו
ברו קטן של רבע ה"אינטש" ומצד
שני פותחים לרוחה צנור עבה של
ארבעה "אינטשים" שממנו נוזל כל
השפע.

וכדי לסיים את מכתבי זה בני
טוב עלי לספר לרום מעלתו רק מע-
שה קטן. בפקיד הבנק שלנו ביפו —
שמו לא נפקא-סינן — שנסע לסני-
חות אל הר הכרמל והתאכסן, כמובן,
אצל האחיות הגרמניות גם בימי
רא שיה שנה. ובצדק שאלו מאתו
האחיות הרחמניות והקדושות — כך
כותב לי תלמידי רחמם — אם זהו

התג שמוטר ליהודים לאכל טרפות? .
איני שייך חלילה לועד הפוש
הטאים בעירנו וכפי שקראתי בעוה"ו
נים אין הבנק הזה עומד כלל תחת
אפוטרופוסותם של הציונים בכ"ז רצ"י
תי רק לספר לו אנב אורחא, כדי לקר
אות לו בזה עד כמה מסוגלים כאן
בא"י לספר רכילות ולשון הרע על
פקידנו הלאומיים.

ואלולי דמסתפינא ודחיישינא
לעצמי ולעצמותי הייתי מוסיף לו כמה
וכמה שאלות ומעשיות מענינא דיור
מא. כנון העובדא שמשרתי מלון יז
לא קבלו משכרתם במשך ארבעה חד-
שים והמנהלים קבלו כספם וגם אווא-
נסים בסדר חוק מהפרופ. פי ק.
אלא ששנינו אנשים טרודים תיום
בהקמת סבת דוד הנופלת והנני נומר
איפוא בברכת חג שמחה אמיתית לט-
עלתו ולמשפחתו ולכל ישראל.

ע ז מ ו ת
* * *

ועכשיו אספר ל כ מ, תלמידי
די ותלמידותי, לעשה אי נ ט י מ י
שקרה לידידי ביום כפור זה ושהרשה
לי למסר לכם בעילום שמו השם המד-
קום.

ובכן, לאחר נמר תפלת מוסף של
י"כ בבית הכנסת המודרני הכריז
הנבאי הפסקה לשעות אחרות עד
תפלת מנחה. הזומן ידידי זה ע"י חב-
רו ושכנו בבית הכנסת לסוד עמו
לביטו כדי לנוח קצת מהצום אעפ"י
שלא היה קשה ביום זה ספני

ה...גשם. בבית מצא את אשת חברו.
שהקדימה ללכת הביתה, כשהיא לבר
שה שמלה מנוונה וקצרה ושרתלים
ארוכים כראוי ליוס-הדין. עוד טרם
הספיק לברכה לשלום, הומינה אותו
בעלת הבית אל האכפדה כדי להר-
את לו — כך אסדה — את המראה חג-
הדר על כל הסביבה.

האורח הלך אחריה ואולם בהג-
יעם אל האכסנדרה אמרה לו:
— לא לראות את המראה קראתיך
אלא...
ובשעת דבורה פתחה שער סטן
אל הגנה הנחמדה ואל סוכה קטנה
ומכסה צמחים ופרחים מטפטים.
אמרה הנברת:

— בודאי רעב אתה... הן רווק
הנך ואמד היא זקנה, לא כן? וע"כ
הכינותי כאן "כפתה" קטנה...
האורה נחתע.
— סליחה, גברתי, הן יום-כפור
היום... איני רעב.
— אבל אני רעבה!

כמובן, שאין מסרבין לגדולים
ומכש"כ לאשה ומכש"כ ביום צום
ארוך.
והיא הוסיפה בלחש:
— בעלי הוא ארוק מאד כאשר
ידעתי... ביחוד איני רוצה לאכל בשר
הסיא, הילדים מטפטים אח"כ
בחצץ...

אבלה מחתה את פיה ואמרה:
עכשיו נוכל לשגב אל הסלון.

ישלמו את השטרות ושכר דירה שד
תמו הפקידים והמורים בלירות מצ'
ריות ?
ומדוע לא נלמד קצת גם מיד
שלטנו בארץ ? הן היא התליטה
להיטיב לכל פקיד את ההפרש כל
זמן שישאר במשכרתו הנוכחית ולא
יעלה לדרגה חדשה.

הרביעי — כן ירבו ! — למרות עש'
רת ימי התשובה ; באו לא רק הקהל
הפשוט אלא גם מהמאכערס שלנו
כדי לראות איך מכים כפרות בשני'
אין מה לדבר — הקומקום היה מוצ'
לה והקופה יותר ממצלחה, אולי מפני
הזול מחמת שכלל זה היא נקיט
בידכם : מוטב לבעלי החזיונות והד'
תיאטרונים שלנו לעשות עשרה מק'
מות מלאים ב ש נ י ג ר ו ש

ותלמידיו מהתלונות הגבוהים
מגלה לי בלחש מעשה נאה, שאני
מוסר גם לכם בצונעא, כמובן, ובסודי
מידות, "קונפידנשיאל", בלעז.
בזמן האחרון נתקבלה תלגרמה
מאת האכספטיבה שלנו בחו"ל לקצ'
את הסיוע בת"א ולשלם במקום 1000
לירות וק 750 ל"מ. מסתמא היה
"סקנדל" שלם ונערך מעין "פוגרום"
כטן במשרד הסיוע שם עד שהגיעו
הדברים למשטרה ואל ההג' הגדול
הציע לבקש מהאכספטיבה שתוותר
ותבטל את רע הגזרה הפעם.

אלרניט ! פליו ! כמו בקומקום,
אלא שמדברים אצלכם בודאי "שפה
אחת ודברים אחרים" — בלשון הק'
דש, כבששת ימי בראשית. אין לך —
שמעתי מתלמידי דלעיל — שאין לכם
"הוקת הקהלות" כמו הועד הלאומי
שלנו, לא "קוקים" של שמירת שבת
כמו רבנו הגדול, גם לא "טשיקא" כס'
טאלין (טרופקי — מאפיש !) במוס'
קבה ותכתנת השחורה של מוסוליני
ברופי !

מעם מפי היהודים הצעקים : "לשונה
הבאה בירושלם ! ואינם זזים ממ'
קומם מפני סנירת השערים אפילו
לבעלי 500 פונטים. אחבי שופמים
דמעות ביום הדיון ובלכם הם מלאים
שמחה, שיוכלו לשוב ולחטא ביום
המחרת ואפילו במוצאי יום כבדים'
טול ובסדרים ועל חוג הים...
ואם מלאכיד עזר "יחפזון" הרי
זה משום שמלכותא דרקיאה היא
כאחרת הרבה ממלכותא דארעא. אי'
נכם יודעים עריון מחשמל הסולל
ומרוטנברג ומשתמשים הנכם עריון
ב"גר השכינה" כלפנים. אין זאת כי
גם אצלכם יש זכיה למברומטים, בבי'
חינת בני אדם יושבי חשך ועלמות
כמו בכירת א"י, בתוככי ירושלם (לא
כפרו היפה והחדש של אבן-הזב !)
עיה"ק.

פתה לפניכם את השער ואמר :
— לכה דודי לקראת כלה, פני סר'
נמה נקבלה !
הקוקים עלו זאז בצעדי און
על המדרגות, סיככו ביד אחת את
שתי עיניהם והביטו לצרדין כדי
שלא יכשלו חלילה וכשהגיעו אל הפ'
קידים וראו קצין מכני עשרת השבר'
מים ככפתורים נבהלו שלשת הנבי'
ערה ופחד, — "נלך אל הרב ! — צעקו
כלם בחוץ — נביא את החב הנח !"
וכנפיא שלמה של יהודים סקרנים
נתאספה בחצר, עד שנגמרה בינתיים
ההצגה האורות לקו הקצין האנגלי
יצא דרך השער הגדול מפנים, הקצין
היהודי דרך השער הקטן מאחור והי'
רועה נפלה.

פתה לפניכם את השער ואמר :
— "נו? שאבעס-שאבעס !"
עמדו שני קוקים במונכותיהם
על מצחצח-נעלים אחד מחאהת-אל'
תאנאק שישב על כסאו לקול רחוב'
הסולל, "סכסך" נעליו של יהודי אחר;
הם עמדו כעל סיכות" והוא ישב לו
בניחותא וכמו להכעים היה מאריך
בתפילה "מסכסך ומסכסך", מכה כמ'
ברשתו אחת למעלה ושבוע למטה
ולמשך כמטפתו עד כדי להוציא
את נשמתו וביחוד ברק עין הכרד'
לח על נעלי היהודי לכבוד שבת.

בעל הבית קבל את אורחו וחברו
בזירות ואמר לו :
— שמע ידידי, בא ואראה לך את
הספרייה שלי... ספרייה עשירה שעלתה
לי בכסף רב...
ושניהם נכנסו לחדר עבודתי.
התחיל האורח בודק את הספרים
בארונות, כרכים עבים, בכריכה מוזה'
בת וביחוד ה"אנציקלופדיה" בהימני'
קה" בארון הקטן כלונדון.
— לא בשביל זה קראתיך הלום —
דפק בעל-הבית על כתפו — כלי צירי-
מוניות, הן לא אכלת בודאי היום
כלום.
— אבל לא חביבי, ענה השני —
באפן פרינציפיוני איני אוכל ביום, ב.
— אבל באפן בלתי-פרינציפיוני
אני כן אוכל ושותה. נו! מה שאמר
בעל-הבית עשה ! מעט קוניאק
מהכרמלי-המזרחי, שהכינותי לי כאן
בצינעא. אתה מכין? ה י א ארוקה
מאד, כאשר ידעת ומושכת אותי
לכית-הכנסת... וביחוד נזהר אני בפני
"החבריא הקטנה". לחיים !
— "לחיים" ! ענה השני.

מדוע, הא ?
* * *
ובכ"ז, רבותי, אל דאגה ! אי"ה
בחוה"מ סבות יהיה שמת בירושלם
ובשאר ארצות הקדש. תהיה הצגת
ה"דייגים" של ה"אהל" ובקרוב גם
עונה חדשה של האופירה. כל התי'
אטרונים והקומקומים יהיו מלאים עד
אפס מקום למרות המשבר ימ"ש
ואי"ה בשמחת תורה הבעל"מ יסובו
המגינים הנודדים וידחקו בצעיריהם
ובצעירותיהם לבתי כנסיות ולכתי'
מדרשות ויחד ירקדו עם התורה הק'
דושה ויהודים בלי שטריומליך עם
שטריומליך בלי-יהודים, יעשו "הק'
פות" ויצעקו בקול : "עזר דלים" —
לשוא !

וכשנשלח את משיח צדקנו לאמי
— חוששני שמא לא יצאו אחינו
הבוכרים לקראתו אם יהיה הלילה
"שכנאזי" ואם יהיה משיח בן-יוסף
יסקלוהו באבנים על הבמה ויצעקו
לו : "בע ! מע ! ! " כמו על במת
"הסמדיה הרמטית" בעירנו.
זמנים חדשים : אפילו ארבע
מיתות בית דין אינן חדשות כאן. יש
לנו יותר חדשות ויותר מהירות :
"טרומבילים" בידי שופרים מבני'
דודנו, תקציבים וביחוד : אספות-
יום ואספות-לילה, ברדר-דרדר !
ואם תבואו לאיים עלינו ברעש
א"א מוששין : כבר הראה לנו הנ'
סיון שהרעש אינו נוגע לרעה בנו
ולמיהוש לא סיבעי, יש לחוש
אולי יותר להריסת המי טבריה בידי
אדם...

וכשנשלח את משיח צדקנו לאמי
— חוששני שמא לא יצאו אחינו
הבוכרים לקראתו אם יהיה הלילה
"שכנאזי" ואם יהיה משיח בן-יוסף
יסקלוהו באבנים על הבמה ויצעקו
לו : "בע ! מע ! ! " כמו על במת
"הסמדיה הרמטית" בעירנו.
זמנים חדשים : אפילו ארבע
מיתות בית דין אינן חדשות כאן. יש
לנו יותר חדשות ויותר מהירות :
"טרומבילים" בידי שופרים מבני'
דודנו, תקציבים וביחוד : אספות-
יום ואספות-לילה, ברדר-דרדר !
ואם תבואו לאיים עלינו ברעש
א"א מוששין : כבר הראה לנו הנ'
סיון שהרעש אינו נוגע לרעה בנו
ולמיהוש לא סיבעי, יש לחוש
אולי יותר להריסת המי טבריה בידי
אדם...

וכשנשלח את משיח צדקנו לאמי
— חוששני שמא לא יצאו אחינו
הבוכרים לקראתו אם יהיה הלילה
"שכנאזי" ואם יהיה משיח בן-יוסף
יסקלוהו באבנים על הבמה ויצעקו
לו : "בע ! מע ! ! " כמו על במת
"הסמדיה הרמטית" בעירנו.
זמנים חדשים : אפילו ארבע
מיתות בית דין אינן חדשות כאן. יש
לנו יותר חדשות ויותר מהירות :
"טרומבילים" בידי שופרים מבני'
דודנו, תקציבים וביחוד : אספות-
יום ואספות-לילה, ברדר-דרדר !
ואם תבואו לאיים עלינו ברעש
א"א מוששין : כבר הראה לנו הנ'
סיון שהרעש אינו נוגע לרעה בנו
ולמיהוש לא סיבעי, יש לחוש
אולי יותר להריסת המי טבריה בידי
אדם...

וכשנשלח את משיח צדקנו לאמי
— חוששני שמא לא יצאו אחינו
הבוכרים לקראתו אם יהיה הלילה
"שכנאזי" ואם יהיה משיח בן-יוסף
יסקלוהו באבנים על הבמה ויצעקו
לו : "בע ! מע ! ! " כמו על במת
"הסמדיה הרמטית" בעירנו.
זמנים חדשים : אפילו ארבע
מיתות בית דין אינן חדשות כאן. יש
לנו יותר חדשות ויותר מהירות :
"טרומבילים" בידי שופרים מבני'
דודנו, תקציבים וביחוד : אספות-
יום ואספות-לילה, ברדר-דרדר !
ואם תבואו לאיים עלינו ברעש
א"א מוששין : כבר הראה לנו הנ'
סיון שהרעש אינו נוגע לרעה בנו
ולמיהוש לא סיבעי, יש לחוש
אולי יותר להריסת המי טבריה בידי
אדם...

וכשנשלח את משיח צדקנו לאמי
— חוששני שמא לא יצאו אחינו
הבוכרים לקראתו אם יהיה הלילה
"שכנאזי" ואם יהיה משיח בן-יוסף
יסקלוהו באבנים על הבמה ויצעקו
לו : "בע ! מע ! ! " כמו על במת
"הסמדיה הרמטית" בעירנו.
זמנים חדשים : אפילו ארבע
מיתות בית דין אינן חדשות כאן. יש
לנו יותר חדשות ויותר מהירות :
"טרומבילים" בידי שופרים מבני'
דודנו, תקציבים וביחוד : אספות-
יום ואספות-לילה, ברדר-דרדר !
ואם תבואו לאיים עלינו ברעש
א"א מוששין : כבר הראה לנו הנ'
סיון שהרעש אינו נוגע לרעה בנו
ולמיהוש לא סיבעי, יש לחוש
אולי יותר להריסת המי טבריה בידי
אדם...

וכשנשלח את משיח צדקנו לאמי
— חוששני שמא לא יצאו אחינו
הבוכרים לקראתו אם יהיה הלילה
"שכנאזי" ואם יהיה משיח בן-יוסף
יסקלוהו באבנים על הבמה ויצעקו
לו : "בע ! מע ! ! " כמו על במת
"הסמדיה הרמטית" בעירנו.
זמנים חדשים : אפילו ארבע
מיתות בית דין אינן חדשות כאן. יש
לנו יותר חדשות ויותר מהירות :
"טרומבילים" בידי שופרים מבני'
דודנו, תקציבים וביחוד : אספות-
יום ואספות-לילה, ברדר-דרדר !
ואם תבואו לאיים עלינו ברעש
א"א מוששין : כבר הראה לנו הנ'
סיון שהרעש אינו נוגע לרעה בנו
ולמיהוש לא סיבעי, יש לחוש
אולי יותר להריסת המי טבריה בידי
אדם...

וכשנשלח את משיח צדקנו לאמי
— חוששני שמא לא יצאו אחינו
הבוכרים לקראתו אם יהיה הלילה
"שכנאזי" ואם יהיה משיח בן-יוסף
יסקלוהו באבנים על הבמה ויצעקו
לו : "בע ! מע ! ! " כמו על במת
"הסמדיה הרמטית" בעירנו.
זמנים חדשים : אפילו ארבע
מיתות בית דין אינן חדשות כאן. יש
לנו יותר חדשות ויותר מהירות :
"טרומבילים" בידי שופרים מבני'
דודנו, תקציבים וביחוד : אספות-
יום ואספות-לילה, ברדר-דרדר !
ואם תבואו לאיים עלינו ברעש
א"א מוששין : כבר הראה לנו הנ'
סיון שהרעש אינו נוגע לרעה בנו
ולמיהוש לא סיבעי, יש לחוש
אולי יותר להריסת המי טבריה בידי
אדם...

אחבי ישמחו בשמחת תורה,
אבל — התורה עמם ?
ולכבוד יום טוב, זמן שמחתנו,
הנני מברך את כל תלמידי ותלמידותי
דבכל אתר ואתר ואפילו מי שאינו
מתלמידי ומסחרפי ומגדפי — בברכת
הג שמח באמת ופתקטוב בהי'
שענא-רכה.
והעיקר, רבותי, אל תשכחו את
הפתגם המוני האומר : "מי שיהיה
מן אדם יאכל ברכה" ! על מנת

וכשנשלח את משיח צדקנו לאמי
— חוששני שמא לא יצאו אחינו
הבוכרים לקראתו אם יהיה הלילה
"שכנאזי" ואם יהיה משיח בן-יוסף
יסקלוהו באבנים על הבמה ויצעקו
לו : "בע ! מע ! ! " כמו על במת
"הסמדיה הרמטית" בעירנו.
זמנים חדשים : אפילו ארבע
מיתות בית דין אינן חדשות כאן. יש
לנו יותר חדשות ויותר מהירות :
"טרומבילים" בידי שופרים מבני'
דודנו, תקציבים וביחוד : אספות-
יום ואספות-לילה, ברדר-דרדר !
ואם תבואו לאיים עלינו ברעש
א"א מוששין : כבר הראה לנו הנ'
סיון שהרעש אינו נוגע לרעה בנו
ולמיהוש לא סיבעי, יש לחוש
אולי יותר להריסת המי טבריה בידי
אדם...

וכשנשלח את משיח צדקנו לאמי
— חוששני שמא לא יצאו אחינו
הבוכרים לקראתו אם יהיה הלילה
"שכנאזי" ואם יהיה משיח בן-יוסף
יסקלוהו באבנים על הבמה ויצעקו
לו : "בע ! מע ! ! " כמו על במת
"הסמדיה הרמטית" בעירנו.
זמנים חדשים : אפילו ארבע
מיתות בית דין אינן חדשות כאן. יש
לנו יותר חדשות ויותר מהירות :
"טרומבילים" בידי שופרים מבני'
דודנו, תקציבים וביחוד : אספות-
יום ואספות-לילה, ברדר-דרדר !
ואם תבואו לאיים עלינו ברעש
א"א מוששין : כבר הראה לנו הנ'
סיון שהרעש אינו נוגע לרעה בנו
ולמיהוש לא סיבעי, יש לחוש
אולי יותר להריסת המי טבריה בידי
אדם...

וכשנשלח את משיח צדקנו לאמי
— חוששני שמא לא יצאו אחינו
הבוכרים לקראתו אם יהיה הלילה
"שכנאזי" ואם יהיה משיח בן-יוסף
יסקלוהו באבנים על הבמה ויצעקו
לו : "בע ! מע ! ! " כמו על במת
"הסמדיה הרמטית" בעירנו.
זמנים חדשים : אפילו ארבע
מיתות בית דין אינן חדשות כאן. יש
לנו יותר חדשות ויותר מהירות :
"טרומבילים" בידי שופרים מבני'
דודנו, תקציבים וביחוד : אספות-
יום ואספות-לילה, ברדר-דרדר !
ואם תבואו לאיים עלינו ברעש
א"א מוששין : כבר הראה לנו הנ'
סיון שהרעש אינו נוגע לרעה בנו
ולמיהוש לא סיבעי, יש לחוש
אולי יותר להריסת המי טבריה בידי
אדם...

וכשנשלח את משיח צדקנו לאמי
— חוששני שמא לא יצאו אחינו
הבוכרים לקראתו אם יהיה הלילה
"שכנאזי" ואם יהיה משיח בן-יוסף
יסקלוהו באבנים על הבמה ויצעקו
לו : "בע ! מע ! ! " כמו על במת
"הסמדיה הרמטית" בעירנו.
זמנים חדשים : אפילו ארבע
מיתות בית דין אינן חדשות כאן. יש
לנו יותר חדשות ויותר מהירות :
"טרומבילים" בידי שופרים מבני'
דודנו, תקציבים וביחוד : אספות-
יום ואספות-לילה, ברדר-דרדר !
ואם תבואו לאיים עלינו ברעש
א"א מוששין : כבר הראה לנו הנ'
סיון שהרעש אינו נוגע לרעה בנו
ולמיהוש לא סיבעי, יש לחוש
אולי יותר להריסת המי טבריה בידי
אדם...

וכשנשלח את משיח צדקנו לאמי
— חוששני שמא לא יצאו אחינו
הבוכרים לקראתו אם יהיה הלילה
"שכנאזי" ואם יהיה משיח בן-יוסף
יסקלוהו באבנים על הבמה ויצעקו
לו : "בע ! מע ! ! " כמו על במת
"הסמדיה הרמטית" בעירנו.
זמנים חדשים : אפילו ארבע
מיתות בית דין אינן חדשות כאן. יש
לנו יותר חדשות ויותר מהירות :
"טרומבילים" בידי שופרים מבני'
דודנו, תקציבים וביחוד : אספות-
יום ואספות-לילה, ברדר-דרדר !
ואם תבואו לאיים עלינו ברעש
א"א מוששין : כבר הראה לנו הנ'
סיון שהרעש אינו נוגע לרעה בנו
ולמיהוש לא סיבעי, יש לחוש
אולי יותר להריסת המי טבריה בידי
אדם...

וכשנשלח את משיח צדקנו לאמי
— חוששני שמא לא יצאו אחינו
הבוכרים לקראתו אם יהיה הלילה
"שכנאזי" ואם יהיה משיח בן-יוסף
יסקלוהו באבנים על הבמה ויצעקו
לו : "בע ! מע ! ! " כמו על במת
"הסמדיה הרמטית" בעירנו.
זמנים חדשים : אפילו ארבע
מיתות בית דין אינן חדשות כאן. יש
לנו יותר חדשות ויותר מהירות :
"טרומבילים" בידי שופרים מבני'
דודנו, תקציבים וביחוד : אספות-
יום ואספות-לילה, ברדר-דרדר !
ואם תבואו לאיים עלינו ברעש
א"א מוששין : כבר הראה לנו הנ'
סיון שהרעש אינו נוגע לרעה בנו
ולמיהוש לא סיבעי, יש לחוש
אולי יותר להריסת המי טבריה בידי
אדם...

וכשנשלח את משיח צדקנו לאמי
— חוששני שמא לא יצאו אחינו
הבוכרים לקראתו אם יהיה הלילה
"שכנאזי" ואם יהיה משיח בן-יוסף
יסקלוהו באבנים על הבמה ויצעקו
לו : "בע ! מע ! ! " כמו על במת
"הסמדיה הרמטית" בעירנו.
זמנים חדשים : אפילו ארבע
מיתות בית דין אינן חדשות כאן. יש
לנו יותר חדשות ויותר מהירות :
"טרומבילים" בידי שופרים מבני'
דודנו, תקציבים וביחוד : אספות-
יום ואספות-לילה, ברדר-דרדר !
ואם תבואו לאיים עלינו ברעש
א"א מוששין : כבר הראה לנו הנ'
סיון שהרעש אינו נוגע לרעה בנו
ולמיהוש לא סיבעי, יש לחוש
אולי יותר להריסת המי טבריה בידי
אדם...